

Дата: 13.12.2022

Група: 34

Предмет: Захист України

УРОК 11

Тема: «Історія виникнення Міжнародного гуманітарного публічного права як галузі міжнародного публічного права»

МЕТА:

- Опанувати поняття «Міжнародного гуманітарного публічного права»
- Навчити розрізняти МГП від прав людини
- Розвинути знання про призначення та сферу застосування МГП
- Виховати інформаційно-освічену особу, цікавість до обраної професії, дисципліну та уважність

Вивчення нового матеріалу:

Міжнародне гуманітарне право (МГП), або право збройних конфліктів, — система міжнародно визнаних правових норм і принципів, які застосовують під час міжнародних та внутрішньодержавних збройних конфліктів.

Гл. 1.1. Жан Сімон Пікте

МГП встановлює правила ведення війни і не розглядає питання стосовно права держав застосовувати силу. МГП забороняє або обмежує методи та засоби ведення війни, а також встановлює відповідальність за порушення його певних принципів і норм. Міжнародне гуманітарне право не забороняє війну, однак це не означає, що воно визнає законність війни як такої.

Поняття «міжнародне гуманітарне право» у 50-х рр. ХХ ст. ввів швейцарський громадський діяч, професор Жан Пікте (Гл. 1.1), багаторічний член керівництва Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ).

Необхідність регулювання воєнних дій була зумовлена статистикою МКЧХ, яка свідчить, що протягом останніх п'яти тисяч років відбулося понад 14 000 війн. У них

загинуло приблизно 5 млрд людей, а впродовж останніх 3400 років на Землі було лише 250 років загального миру.

Уже після Другої світової війни в різних регіонах земної кулі було зафіксовано понад 260 збройних конфліктів, здебільшого внутрішнього характеру.

На планеті постійно спалахують війни, тривають збройні конфлікти, які у XXI ст. стають частішими й тривалішими. Так, з 2011 р. вони вже відбулися або тривають у таких країнах: громадянська війна в Лівії (2011), громадянська війна в Сирії (з 2011), конфлікти в Північному Мали (2012-2013), Судані (з 2012), Ємені, війна в Афганістані (з 2015), Колумбії (1964-2016), ізраїльсько-палестинський конфлікт тощо.

Не оминула біда й Україну. Війна на Сході, або війна на Донбасі, — воєнний конфлікт, розпочатий російськими загонами вторгненням у квітні 2014 р. А влітку 2014 р. на територію українського Донбасу були введені й регулярні формування російської армії. Офіційно Російська Федерація (РФ), незважаючи на безліч доказів її причетності до війни та вторгнення в Україну, не визнає фактів участі своїх збройних сил в агресії, тому з українського боку війну розглядають як неоголошену «гібридну війну». Верховна Рада України ухвалила закон «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» (2018), у якому РФ прямо названа державою-агресором, а окремі райони Донеччини та Луганщини — окупованими.

Отже, світова громадськість усвідомила необхідність обмеження насилля сторін, що воюють, шляхом узгодженої розробки й укладання договорів, які регулюють відносини між державами під час збройних конфліктів. Це зумовило створення системи МГП («право збройних конфліктів», «право війни»). Воно є частиною міжнародного публічного права — особливої правової системи, що складається з юридичних принципів і норм, які регулюють відносини між державами, а також між іншими учасниками міжнародних відносин у політичній, економічній, культурній та інших галузях. Насамперед потрібні договори або документи, які врегульовували б відносини під час війни та миру. Тому МГП і стало такою галуззю міжнародного публічного права.

Призначення та сфера застосування МГП. МГП діє автоматично під час усіх збройних конфліктів у будь-якому регіоні земної кулі — як міжнародних, так і внутрішніх, а також гібридних («несиметричних») конфліктів між збройними силами держави і недержавними угрупованнями, у складі яких є іноземні найманці та терористи.

МГП виконує такі завдання:

- а) визначає правовий статус осіб і об'єктів, які перебувають у районі ведення воєнних дій, захищає об'єкти, що не мають військового значення;
- б) встановлює ряд обмежень у виборі засобів і методів ведення воєнних дій сторонами, що воюють;
- в) регламентує права та обов'язки осіб, яких захищає МГП;
- г) установлює відповідальність держави й окремих осіб за порушення норм МГП.

Женевська конвенція IV встановлює, що, незалежно від того, чи оголошено війну і чи визнають учасники конфлікту стан війни, норми МГП вступають у дію з початком збройного конфлікту або операції з підтримання миру та безпеки та діють щодо всіх учасників конфлікту. МГП не розглядає причин, які є основою конфлікту.

Для застосування міжнародного гуманітарного права не важливо, хто є ініціатором конфлікту. Під час міжнародних збройних конфліктів застосування МГП припиняють із загальним закінченням воєнних дій, а на окупованій території воно діє ще протягом одного року після загального припинення бойових дій.

***Відмінність МГП від права людини.** На думку багатьох науковців, є дві галузі права: міжнародне гуманітарне право і міжнародне право прав людини (МППЛ). Принципова відмінність між цими галузями міжнародного публічного права полягає в тому, що в МППЛ представлені найзагальніші принципи, які застосовують як у мирний, так і у воєнний час. МГП, однак, то воно має специфічний характер: його застосовують тільки під час збройного конфлікту.*

Більшість міжнародних конвенцій з прав людини дають змогу державам відступати від своїх зобов'язань стосовно деяких прав за умови надзвичайних обставин (під час збройного конфлікту або іншої загрози безпеці держави). А міжнародне гуманітарне право не дозволяє державам порушувати свої міжнародні зобов'язання за будь-яких умов. Крім того, норми, що регулюють права людини в мирний час, установлюють механізм контролю над усіма державами-членами ООН, а МГП тільки над тими, які ратифікували* ті чи інші договори.

У галузі прав людини створені, відповідно до положень основних міжнародних договорів, механізми — договірні органи, які регулярно розглядають доповіді держав-учасниць міжнародних договорів про виконання їхніх положень. На сьогодні чинними є 10 договірних органів, наприклад Комітет з прав людини, Комітет з економічних, соціальних і культурних прав, Комітет з ліквідації расової дискримінації, Комітет проти тортур, Комітет з прав дитини, Комітет з ліквідації дискримінації стосовно жінок тощо.

Однак у резолюціях і рішеннях Ради Безпеки ООН, Генеральної Асамблеї ООН і Комісії з прав людини неодноразово підкреслена необхідність дотримання під час

збройних конфліктів принципів і норм як МГП, так і МППЛ, що дає змогу ефективно захищати основні права та свободи людини. Взаємодія протягом тривалого часу цих галузей міжнародного права спрямована на поступове створення єдиної галузі міжнародного права.

Домашнє завдання:

- Законспектувати матеріал уроку,
- Читати §1
- Для зворотнього зв'язку використовувати e-mail: 2573562@ukr.net